

VII Wtorek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (J 17,1-11a): To powiedzia? Jezus, a podniós?szy oczy ku niebu, rzek?: «Ojcze, nadesz?a godzina. Otocz swego Syna chwa??., aby Syn Ciebie ni? otoczy? i aby moc? w?adzy udzielonej Mu przez Ciebie nad ka?dym cz?owiekiem da? ?ycie wieczne wszystkim tym, których Mu da?e?. A to jest ?ycie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego pos?a?e?, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczy?em chwa?? na ziemi przez to, ?e wype?ni?em dzie?o, które Mi da?e? do wykonania.

A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie t? chwa??., któr? mia?em u Ciebie pierwaj, zanim ?wiat powsta?. Objawi?em imi? Twoje ludziom, których Mi da?e? ze ?wiata. Twoimi byli i Ty Mi ich da?e?, a oni zachowali s?owo Twoje. Teraz poznali, ?e wszystko, cokolwiek Mi da?e?, pochodzi od Ciebie. S?owa bowiem, które Mi powierzy?e?, im przekaza?em, a oni je przyj?li i prawdziwie poznali, ?e od Ciebie wyszed?em, oraz uwierzyli, ?e Ty Mnie pos?a?.

Ja za nimi prosz?, nie prosz? za ?wiatem, ale za tymi, których Mi da?e?, poniewa? s? Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zosta?em otoczony chwa??. Ju? nie jestem na ?wiecie, ale oni s? jeszcze na ?wiecie, a Ja id? do Ciebie».

«Ojcze, nadesz?a godzina»

Rev. D. Pere OLIVA i March
(*Sant Feliu de Torelló, Barcelona, Hiszpania*)

Dzisiaj, Ewangelia ?w. Jana —któr? czytamy od wielu dni —zaczyna opowiada? nam

o “godzinie”: «Ojcze, nadeszła godzina» (J 17,1). Punkt kulminacyjny, gloryfikacja wszystkich rzeczy, najwiksza darowizna Chrystusa, który oddaje się za wszystkich ... “Godzina” jest dla ludzi nadal ukryta; rzeczywistość; zostaje ujawniona w miarę jak historia życia Jezusa otwiera perspektywę krzyża.

Nadszedł czas? Czas na co? No więc nadszedł czas, kiedy my ludzie poznajemy imię Boga, to znaczy jego działanie, sposób zwracania się do ludzkości, sposób mówienia do nas przez Syna, przez Chrystusa, który kocha.

Dziś, my mężczyźni i kobiety, poznajcie Boga przez Jezusa («Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem»: J 17,8), stajemy się świadkami życia, życia Boga, które rozwija się w nas przez sakrament chrztu. W Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy; w Nim odnajdujemy słowa, które nas napełniają i pomagają wzrastać; w Nim odkrywamy, czego Bóg chce od nas: spełnienie, istnienie, które nie czerpie z osobistej próżności tylko z egzystencjalnej postawy, która opiera się w samym Bogu i na Jego chwale. Jak przypomina nam święty Ireneusz: «chwała Boga jest, by człowiek żył». Wychwalajmy Boga i Jego chwałę, by człowiek osiągnął pełnię!

Jesteśmy naznaczeni Ewangelią Jezusa Chrystusa; pracujemy dla chwały Boga, zadanie, które przekłada się w posługę życiu współczesnego człowieka. Oznacza to: pracę nad prawdziwą komunikacją ludzką, prawdziwe szczere jednostki, promowanie radości wśród zasmuconych, okazywanie współczucia słabym... W skrócie: otwarcie na życie (z dużej litery).

Przez ducha, Bóg działa w każdym człowieku i dociera w głębi każdej osoby, i nieustannie zachęca wszystkich do życia wartościami ewangelicznymi. Dobra Nowina jest wyrazem wyzwającego szczerego, które On chce nam dać.